

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 20. února 2014 v trestní věci **odsouzeného R. J., nar. xxx** v xxx, trvale bytem xxx xxx, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici xxx, o návrhu na povolení obnovy řízení,

t a k t o :

Podle § 283 písm. d) tr. řádu se návrh odsouzeného R. J., nar. xxx, na povolení obnovy řízení ze dne 3. 8. 2013, které skončilo pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2011, sp. zn. 56 T 4/2011, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. 10 To 89/2011, **z a m í t á .**

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2011, sp. zn. 56 T 4/2011, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. 10 To 89/2011, byl odsouzený R. J. uznán vinným zvláště závažným zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že *v době nejméně od ledna 2009 do května 2011 na různých místech v Praze přiměl poškozenou B. N., nar. xxx, aby poskytovala různým zákazníkům tzv. sexuální služby, spočívající v různých sexuálních praktikách za úplatu, přičemž tak využil jejího postižení xxx xxx, v důsledku které poškozená nebyla schopna kriticky posoudit a vnímat své sexuální chování, včetně jeho důsledků, a tudíž nebyla schopna účinně projevit nesouhlas s tímto jednáním a i v případě, kdy nesouhlas vyjádřila, ji nutil k uvedené činnosti, kdy její služby nabízel zejména prostřednictvím internetu, prezentoval i eroticky laděné fotografie poškozené, přičemž stanovoval honoráře za poskytnuté pohlavní kontakty s poškozenou, popř. s poškozenou za jeho účasti, přinutil poškozenou, aby mu prostitucí vydělané finanční prostředky předávala, vyvolával v ní obavy z jejího umístění do ústavu, kdy jí přesvědčoval, že takové umístění není nutné, přičemž svým jednáním ji způsobil psychickou újmu spočívající v nebezpečí negativního ovlivnění sexuálního a sociálního chování poškozené do budoucna, a za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 7 roků pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.*

Přípisem ze dne 3. 8. 2013 podal odsouzený k Městskému soudu v Praze návrh na povolení obnovy řízení, který odůvodnil prostřednictvím svého obhájce přípisem ze dne 28. 10. 2013 a dále rozvedl svým přípisem ze dne 15. 11. 2013. Na citovaném návrhu odsouzený setrval a v úplnosti na něj odkázal i u veřejného zasedání, kdy v rámci své výpovědi v podstatě zopakoval obsahově své podání, nad rámec toho pak uvedl, že se domnívá, že obnova řízení by odhalila, že trestní řízení bylo ze strany policistů vedeno tendenčně a mohly by se odhalit i další skutky, které svědkyně V. údajně spáchala, kdy je možné že tato trpí duševní poruchou.

Ve stručnosti lze konstatovat, že návrh poukazuje na odsouzení svědkyně I. V. za zločin týrání svěřené osoby, kterého se měla dopustit na svých dětech a žádá připojení příslušného spisu. Toto je dle odsouzeného rozhodující skutečností pro posouzení její věrohodnosti a pravdomlupnosti jako svědkyně. Dle obžalovaného je nasnadě závěr, že svědkyně jako matka ovlivnila výpověď svých dětí, k čemuž měla mít vliv a schopnosti. Konkrétně měla ovlivnit výpověď poškozené, dále E. V. a V. V. k tíži odsouzeného, v čemž měl sehrát roli její dlouholetý alkoholismus. Svědkyně V. měla dle odsouzeného svou dceru vydírat a požadovat po poškozené peníze. Dále odsouzený uvádí, že poškozená N. lituje, že dostala odsouzeného do problémů. K výše uvedenému zakládá korespondenci s poškozenou. Z korespondence mimo jiné vyplývá zlepšení zdravotního stavu poškozené, z čehož odsouzený dovozuje, že se znalci ve svých závěrech o zdravotním stavu poškozené zmýlili. Dle odsouzeného je na místě revizní znalecký posudek spolu s posudkem na svědkyni V.. Poškozená rovněž navštěvuje matku odsouzeného, kdy novým důkazem by měla být výpověď právě matky odsouzeného paní E. G., které bylo ze strany svědkyně I. V. před cca 2 lety vyhrožováno, že odsouzeného zničí. Odsouzený rovněž uvádí, že předchozí obhájce nedostatečně hájil jeho práva, k čemuž rovněž zakládá korespondenci.

Podle § 278 odst. 1 tr. řádu obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Soud přezkoumal návrh odsouzeného a dospěl k následujícím závěrům. Pokud jde o odsouzeným předložené nové skutečnosti, pak za nové skutečnosti rozhodně nelze považovat shora uvedenou argumentaci odsouzeného, kterou již uplatnil v rámci své předchozí obhajoby, že trestní oznámení a výpověď svědkyně V. je pomsta. Soud připomíná, že provedené dokazování v žádném případě nestálo na pouhém svědectví této osoby, kdy negativní postoj svědkyně V. k osobě odsouzeného vzhledem k tomu, že jako poškozená vystupovala její dcera, je dán z povahy věci, a soud při hodnocení výpovědi svědkyně na toto samozřejmě bral patřičný zřetel. Tematicky do této obhajoby odsouzeného spadá i tvrzení matky odsouzeného o shora popsaném výroku svědkyně V.. Zůstává však pouze a jen u tvrzení. Navíc lze o nestrannosti výpovědi matky odsouzeného předem vyjádřit určité pochybnosti s ohledem na blízké příbuzenské vztahy.

Pokud jde o korespondenci poškozené N., zde soud musí zopakovat, že poškozená je osobou naprosto nevěrohodnou. Z tohoto důvodu soud musí naprosto kategoricky odmítnout doloženou korespondenci poškozené odsouzenému jako důkaz. Poškozená je dle závěrů znalců jedincem lehce ovlivnitelným (*...Ona je jedincem lehce ovlivnitelným, manipulovatelným, lehce zneužitelným. Na věci nemá vlastní názor a jenom reprodukuje, co jí někdo řekne a zvláště osoba, ke které má pozitivní emoční vztah...*). Jakkoliv se odsouzený brání tím, že by na poškozenou působil, pokud zdravotní stav poškozené způsobuje, že vlastní výpověď poškozené je použitelná pouze v minimální míře, pak dopisy je nutné odmítnout už pro jejich formu a nedostatek autenticity, a to i bez prokázaného vlivu třetích osob na poškozenou, který právě u dopisů nelze posoudit. Citová náklonnost poškozené vůči odsouzenému nic nemění na jednání odsouzeného, za které byl odsouzen.

Soud musí rovněž odmítnout žádosti o vypracování dalších znaleckých posudků poškozené N. a svědkyně V., což je svou povahou návrh na doplnění dokazování, nikoli nové skutečnosti či důkazy. Je jistě dobře, pokud se zdravotní stav poškozené N. zlepšil, nemůže to však samo o sobě změnit již učiněné znalecké závěry v tom směru, že by poškozená v inkriminované době snad xxx netrpěla.

Pokud jde o nedostatečnou obhajobu odsouzeného, soudu nepřísluší hodnotit kvalitu poskytnutých právních služeb předchozího obhájce. Soud nezjistil žádné okolnosti, kterými by byl odsouzený na svých právech zkrácen, a to ani ze strany orgánů činných v trestním řízení. Navíc usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29.11. 2011 sp.zn. 10 To 89/2011 byla žádost odsouzeného o změnu obhájce v rámci odvolacího řízení zamítnuta, nejedná se o tedy o novou skutečnost.

Zbývá tedy tvrzení obžalovaného o případném alkoholismu a týrání dětí svědkyně V.. I když si je soud vědom určité okrajovosti těchto skutečností k samotnému jednání odsouzeného, za účelem bližšího posouzení si nechal vyžádat připojení trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 15 T 6/2013, ze kterého pro projednávaný případ vyplývá, že svědkyně V. byla odsouzena, že se v období nejméně od 23. 4. 2006 do 13. 12. 2011 vůči poškozené N. a svědkyni E. V. dopustila zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1,2 písm. c), d) tr. zákoníku. Trestní řízení Obvodního soudu pro Prahu 3 proběhlo v době, kdy byl odsouzený výkonu trestu v souvislosti s projednávanou věcí a odsouzený v připojeném spise vystupuje v pozici svědka. Samotná skutečnost, že svědkyně V. týrala své děti, je skutečnost soudu dříve neznámá, ale nemůže v žádném případě odůvodnit jiné rozhodnutí o vině ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu. Připojený trestní spis může osvětlit pozadí projednávané věci, např. za jakých okolností se dostala poškozená do vlivu odsouzeného. Připojený spis však nemůže přinést jiné rozhodnutí o vině odsouzeného. Naopak skutková zjištění obou soudů jsou v souladu, kdy příkladmo lze uvést, že vztah matky a dětí je v připojeném trestním spise stejně jako v projednávané kauze popsán jako opoziční, kdy děti pod tlakem z chování matky utíkaly z domova. Není tak připojeným trestním spisem potvrzena ani domněnka odsouzeného, že svědkyně V. měla ovlivnit výpovědi dalších svědků (zejména ve vztahu k svědkyni E. V.) a že v tomto jednání měl sehrát roli její alkoholismus, popř. duševní choroba. Je nutné poznamenat, že čistě hypoteticky i při případném snížení věrohodnosti výpovědi svědkyně V., by soud musel setrvat na svých předchozích skutkových závěrech o vině odsouzeného i vzhledem k dalším provedeným důkazům (např. výpovědi svědkyně M., inzerce na internetu apod.), a proto dokazování v tomto směru považuje nalézací soud za naprosto neúčelné, a to při jednoznačné důkazní situaci.

Soudu tedy nezbývá, než konstatovat, že v situaci, kdy odsouzený ve svém návrhu *newedl* žádný důkaz soudu I. stupně dříve neznámý, který by mohl sám o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o trestu, byl návrh na povolení obnovy řízení ze dne 3.8.2013, dále rozvedený v přípisech ze dne 28.10.2013 a 15.11.2013 jako nedůvodný zamítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 20. února 2014

Mgr. Stanislav Králík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
B.K.